

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆರು ಕೆಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ಮಾಚೇನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತು ಗುಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗೆ. ಹೊವು ಕಟ್ಟಿ ಮಾರುತ್ತಾಗೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಈ ತ್ಯಾಮುಗೊಂಡು ವಿನ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಬರುವ ಅವಳ ಮಗ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಹೊವಿನ ಮಾಲೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ನೋಡಿ... ಆ ಕನಕಾಂಬರ ಮಾಲೆ... ಮೆಣ್ಣ ಮಗಳು ಹೇಮಾ ಕಟ್ಟಿ ಕಳಿಸಿದ್ದು...'

‘ಮಾಚೇನಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಮಾಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕು’ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೋರ್ಗೆ ಬರುವವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ಮಾಚೇನಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಆಟೊ ಏನಾದರೂ ಗಿಬಿಮದೇ ಎಂದು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಕಾಂಪಲೀಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಹೊತ್ತು ನಿಂತೆ. ಕುಟುಂಬ ಒಂದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಟೆಂಪ್ಲೋ ರಿಕ್ಷಾ ಒಂತು. ಕೈ ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿದೆ. ರಿಕ್ಷಾ ದ್ರೇವರ್, ‘ನಿನು?’ ಎಂದು ಕೇಳುವವನಂತೆ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿದೆ.

‘ಮಾಚೇನಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗ್ತು’ ಎಂದೆ.

‘ಹಿಂಬದಿ ತರಕಾರಿ ತುಂಬಿದೆ ಸಾರೂ. ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಶಿಶ್ರೋನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಸ್ಯ ಮಾರ್ದಾಕ್ಕುಂಡು ಕಂತಾಕೋರೀರಾದೈ ಬಿಂಬಿ’ ಎಂದು ತುಸು ಜರುಗಿದೆ.

‘ಅಯಿತಪ್ಪಾ...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಕ್ಕಿದೆ. ದ್ರೇವರ್ ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತುಸು ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ರಿಕ್ಷಾ ಒಡಿತು.

‘ಯಾವ ಉಂಟಿನವರೋ ಅಣ್ಣಾವು?’ ತಪಾಸಣೆ ಆರಂಭ ರಿಕ್ಷಾ ದ್ರೇವರ್ ನಿಂದ. ಹೇಳಿದಮೇಲೆ, ‘ಮಾಚೇನಹಳ್ಳಿಯ ಯಾರನು ಕಾಣಬೇಕೆತ್ತೇಲು?’ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ.

‘ಇಲ್ಲಿ ಅಂಜನೇಯವು ಅರತ ಬಬ್ಯ ಮೇಣಿದ್ದುಲ್ಲಾ... ಅವರ ಮಗಳು... ಹೇಮಾಂತ...’ ಎಂದೆ.

‘ಒಹ್ಹೋ... ಹೇಮಾಕ್ಷನೋನಾ?’ ಆತ ಕೇಳಿದ್ದು.

‘ಹ್ಯಾಂಪ್ಪಾ... ಅವರು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ?’ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಏನು ಅಣ್ಣಾವೇ... ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅವು ಮನೆ ಸಮೀಪಾನೇ ನನ್ನ ಮನೇ ಇರ್ಲೋದು’ ಎಂದ ರಿಕ್ಷಾ ದ್ರೇವರ್. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತು ಸಾಗಿತು. ರಸ್ತೆ ಏನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಿದಿದ್ದ ಟಾರು ಕಿತ್ತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೋಂಡ ಗುಂಡಿ. ಅವನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತು ದ್ರೇವರ್ ರಿಕ್ಷಾ ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅಥರ್ ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಯಿತು ಆರು ಕೆಲೋಮೀಟರ್ ಕ್ರಮಿಸಲು.

ಪ್ರಸ್ತು ಮನೆಯೊಂದರ ಇದಿರು ರಿಕ್ಷಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ದ್ರೇವರ್, ‘ಇದೇ ನೋಡಿ ಅಣ್ಣಾವೇ... ಹೇಮಾಕ್ಷೇರ ಮನೆ’ ಎಂದವನೇ ರಿಕ್ಷಾದಿಂದ ಇಳಿದು, ‘ಹೇಮಾಕ್ಷಾ... ನಿಮ್ಮ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ದೂರ್ದಳನಿರ್ದಿಂದ ಬಬ್ಯ ಬಂದವೇ...’ ಎಂದ ಎತ್ತಿರದ ದ್ವಿನಿಯಲ್ಲಿ.

ಆ ಪ್ರಸ್ತು ಮನೆಯ ಕಿರು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಇಂತಿದಳು: ‘ಯಾರು... ಸೋಮಣ್ಣನಾ...’ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವಲಿಂದ.

‘ಹ್ಯಾಂ... ಏರಿಕ್ಕು... ನಾನೇ ತರಕಾರಿ ಸೋಮು... ಹೇಮಾಕ್ಷನೋನ್ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಅಂತ...’ ಎಂದ ಆತ ನನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿದೆ. ಆ ಯುವತಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಕುಗಳ ನನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿತು.

‘ಬಿಂಬಿ... ಬಿಂಬಿ... ಅಕ್ಕಾ ಇಲ್ಲೇ ಪಟ್ಟೆಲರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗೆ. ಇನ್ನೇನು ಬರೋ ಹೊತ್ತು’ ಎಂದಳು ಆ ಯುವತಿ. ಟೆಂಪ್ಲೋ ರಿಕ್ಷಾದವನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಜೀಬನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದೆ.

‘ಅಯ್ ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡಾ ಅಣ್ಣಾವೇ... ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನೇನೂ ನನ್ನ ಗಾಡಿ ಒಡಿಸಾಕಂಡು ಬಂದೂ? ತಮ್ಮುಂದು ಪ್ರಾಟೆಯಿಂದ ತರಕಾರಿ ತರೋದಿತ್ತು... ತಂದೆ ಅಷ್ಟೇ. ನಿಮಗೊಂದು ಚಾರು ಚಾಗಾ ನನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಅಷ್ಟೇ...’ ಎಂದ ಆತ ಸಂಕೋಚಿಸಿದೆ. ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆತ